

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/239/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5611210905
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5611210905.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Evy Malíkovej v právnej veci navrhovateľa: ESSOX SK, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Cesta na Senec 2/A, IČO: 35 978 881, právne zastúpený: Havel, Holásek & Partners s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy 49, IČO: 36 856 584, proti odporkyni: H. G., nar. XX.X.XXXX, bytom U. O., J. M. XXXX/X, o zaplatenie 812,31 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8C/11/2012-41, zo dňa 13. februára 2012, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým vo zvyšnej časti návrh zamietol, m e n í tak, že odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,35 Eur v mesačných splátkach po 20,- Eur splatných do 15. dňa toho-ktorého mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, pod stratou výhody splátok.

Výroku rozsudku okresného súdu, ktorým žalobnému návrhu vyhovel, s a nedotýka.

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi trovy prvostupňového a odvolacieho konania pozostávajúce zo zaplatenia súdnych poplatkov vo výške 47,- Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 130,53 Eur v mesačných splátkach po 20,- Eur, splatných do 15. dňa toho-ktorého mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, pod stratou výhody splátok, k rukám právneho zástupcu navrhovateľa Havel, Holásek & Partners, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Mlynské Nivy 49, Bratislava.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporkyni povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 461,96 Eur, v mesačných splátkach po 20,- Eur mesačne, splatných do 15. dňa toho-ktorého mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, pod stratou výhody splátok. Vo zvyšnej časti žalobný návrh zamietol. Odprokyni uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 131,95 Eur v mesačných splátkach po 20,- Eur mesačne, splatných do 15. dňa toho-ktorého mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, pod stratou výhody splátok, k rukám právneho zástupcu navrhovateľa. Vychádzajúc z ustanovení § 4 ods. 1, 2 zák. č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom k 30.4.2009 a § 497 a 499 Obchodného zákonníka žalobnému návrhu čiastočne vyhovel. Za nespornú považoval existenciu úverového zmluvného vzťahu medzi účastníkmi konania, ktorý bol založený zmluvou zo dňa 30.4.2009. Obligatórnou náležitosťou tejto zmluvy mala byť dohoda o priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov, ktorá však v tomto prípade absentovala. V súlade so zákonnými ustanoveniami, ktoré boli v prejednávanej veci aplikované, okresný súd konštatoval, že zmluvný vzťah medzi účastníkmi sa tak považuje za uzatvorený bezúročne a bez poplatkov. Odporkyni

vznikla povinnosť zaplatiť navrhovateľovi „iba“ istinu - vo výške poskytnutého úveru. Výška úveru predstavovala sumu 1.260,58 Eur, z ktorej odporkyňa uhradila 748,27 Eur, teda rozdiel predstavuje 512,31 Eur. Navrhovateľ však do pohľadávky zahrnul aj poplatok za odstúpenie od zmluvy vo výške 50,35 Eur, ktorý mu však nepatrí, preto v tejto časti žalobný návrh zamietol a zaviazal odporkyňu na zaplatenie istiny vo výške 461,96 Eur. Vzhľadom na jej nepriaznivú sociálnu situáciu, túto jej povolil splácať v mesačných splátkach.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 3 O.s.p. Navrhovateľovi, ktorý mal v konaní neúspech len nepatrný, priznal náhradu trov konania v celom rozsahu. Trovy konania pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 30,50 Eur a z trov právneho zastúpenia, ktorých výšku konkretizoval poukazujúc na ustanovenia vyhlášky č. 655/2004 Z.z.

Proti tomuto rozsudku do výroku, ktorým bol vo zvyšnej časti žalobný návrh zamietnutý, podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote navrhovateľ, ktorým sa domáhal v napadnutej časti jeho zmeny tak, že odporkyňi bude uložená povinnosť zaplatiť mu aj zvyšnú časť žalovanej istiny predstavujúcu sumu 50,35 Eur. Nespochyboval závery okresného súdu, že zmluva o úvere uzatvorená medzi ním a odporkyňou je spotrebiteľskou zmluvou, v ktorej absentoval údaj o priemernej ročnej percentuálnej miere nákladov. Uvedomujúc si túto skutočnosť, si preto žalobným návrhom uplatňoval iba sumu, ktorý poskytol odporkyňi titulom úveru bez poplatkov a iných sankcií. Po odpočítaní všetkých platieb, ktoré uhradila v celkovej výške 748,27 Eur, sa domáhal úhrady zvyšku poskytnutého úveru vo výške 512,31 Eur. Predmetom žalobného návrhu nebol nárok na zaplatenie poplatku, tak ako to ustálil okresný súd. Táto skutočnosť vyplývala aj z jeho odpovede na výzvu súdu zo dňa 16.1.2012.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa poukázala na to, že sumu, ktorej zaplatenia sa vo či jej osobe navrhovateľ domáha, už nemá z čoho splácať, nakoľko je v hmotnej núdzi a mesačne poberá 43,90 Eur, čo aj v prvostupňovom konaní preukázala.

Krajský súd, ako súd odvolací, po preskúmaní veci v rozsahu stanovenom § 212 ods. 1 O.s.p. (z ktorého titulu zostal nedotknutý výrok rozsudku, ktorým bolo žalobnému návrhu vyhovie) bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) rozsudok okresného súdu v napadnutom výroku, ktorým vo zvyšnej časti žalobný návrh zamietol, zmenil podľa § 220 O.s.p..

Po preskúmaní veci dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné. Navrhovateľ v podanom žalobnom návrhu v bode V. jednoznačne uviedol, čo predstavuje ním uplatnenú žalovanú istinu. Túto špecifikoval ako rozdiel medzi poskytnutým úverom odporkyňi vo výške 1.260,58 Eur a ňou vykonaných úhrad vo výške 748,27 Eur. Vo svojom nasledujúcom podaní zo dňa 27. januára 2012 (č.l. 28 spisu), ktorým reagoval na výzvu súdu, opätovne uviedol, že žalovaná istina z dôvodu, že nebola medzi účastníkmi v zmluve dohodnutá priemerná ročná percentuálna miera nákladov, predstavuje len rozdiel medzi poskytnutým úverom a výškou vykonaných úhrad.

Okresný súd na základe vykonaných dokazovaní ustálil výšku úveru, ktorá bola navrhovateľom odporkyňi poskytnutá sumou 1.260,58 Eur (uvedená skutočnosť vyplýva aj priamo zo zmluvy o úvere predloženej navrhovateľom). Rozsah úhrad 748,27 Eur vykonaných odporkyňou rovnako nebol spochybňovaný.

Krajský súd vychádzajúc z uvedených skutočností preto dospel k záveru, že okresný súd nesprávne ustálil, že predmetom konania bola okrem nesplatenéj časti zvyšku úveru aj suma 50,35 Eur, uplatnená titulom poplatku za odstúpenie od zmluvy. Navrhovateľ v podanom žalobnom návrhu pod bodom IV. špecifikuje, aká pohľadávka mu voči odporkyňi vznikla ku dňu 29.11.2010 s tým, že jej výška má predstavovať 884,61 Eur, v ktorej sume okrem iného má byť zahrnutý aj poplatok za odstúpenie od zmluvy vo výške 50,35 Eur. Následne však v bode V. uviedol postup, akým dospel k výške žalovanej istiny, z ktorého nevyplýva, že do nej zahrnul aj tento poplatok za odstúpenie od zmluvy.

Krajský súd preto rozsudok okresného súdu zmenil a odporkyňi uložil povinnosť uhradiť navrhovateľovi aj zvyšnú časť uplatnenej žalovanej istiny 50,35 Eur.

Navrhovateľ v podanom odvolaní nenamietal skutočnosť, že odporkyni bolo povolené uhradiť žalovanú istinu formou splátok, preto aj v tejto zvyšnej časti umožnil odporkyni uhradiť žalovanú istinu splátkami. Prihliadal pritom na rovnaké skutočnosti, z ktorých vychádzal okresný súd a ktoré v rámci odvolacieho konania neboli účastníkmi spochybnené.

Pri rozhodovaní o trovách konania postupoval krajský súd podľa ust. § 224 ods. 2 O.s.p. Tým, že menil prvostupňové rozhodnutie, rozhodoval okrem trov odvolacieho konania zároveň aj o trovách prvostupňového konania.

Trovy prvostupňového konania priznal navrhovateľovi v rozsahu tak, ako boli priznané okresným súdom a v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie prvostupňového rozhodnutia o výške trov prvostupňového konania priznaných navrhovateľovi.

Čo sa týka trov odvolacieho konania, tieto pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za podané odvolanie, ktorý bol navrhovateľovi vyrubený uznesením okresného súdu vo výške 16,50 Eur (navrhovateľ si nesprávne uplatňoval súdny poplatok vo výške 30,50 Eur) a trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby - podanie odvolania zo dňa 20.3.2012. Predmetom odvolacieho konania bolo zaplatenie sumy 50,35 Eur, preto podľa § 11 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby predstavuje sumu 16,60 Eur. Podľa § 16 ods. 3 k tomuto úkonu právnej služby prináleží režijný paušál vo výške 7,63 Eur. Právny zástupca navrhovateľa je platiteľom dane z pridanej hodnoty, preto z takto priznanej odmeny a režijného paušálu v celkovej výške 24,23 Eur mu prináleží 20% DPH podľa § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky, t.j. 4,846 Eur. Celkovo tak trovy právneho zastúpenia v súvislosti s odvolacím konaním dosahujú výšku 29,08 Eur.

O povinnosti odporkyne zaplatiť ich k rukám právneho zástupcu navrhovateľa rozhodol podľa § 149 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.